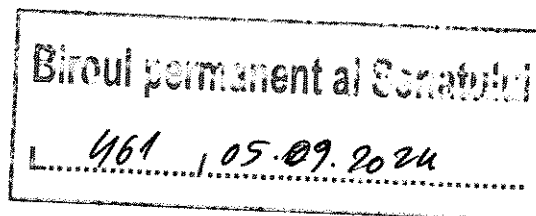

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 227/2015 privind CODUL FISCAL*, inițiată de doamna deputat AUR Dumitrina Mitrea împreună cu un grup de parlamentari AUR (**Bp. 377/2024**)

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea mai multor articole din *Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, Titlul VII - Taxa pe valoarea adăugată (TVA)*, în sensul extinderii sistemului TVA la încasare, prin introducerea posibilității aplicării acestui sistem de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care emit facturi în relația B2G, indiferent de cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic, respectiv fără menținerea condiției privind plafonul de până la 4.500.000 lei stabilit pentru utilizarea sistemului.

II. Observații

1. Menționăm că, odată cu aderarea României la Uniunea Europeană, legislația națională în domeniul TVA a fost armonizată cu acquis-ul comunitar în materie, a cărui componentă principală este

reprezentată de *Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare (Directiva TVA)*.

Astfel, menționăm că *Directiva TVA* prevede posibilitatea statelor membre de a reglementa, prin derogare de la regulile generale care stabilesc faptul generator și exigibilitatea TVA pentru livrări de bunuri/prestări de servicii, ca TVA să devină exigibilă pentru anumite operațiuni sau categorii de persoane impozabile, cel târziu la data încasării plății (art.66 lit.b) din *Directiva TVA*).

Totodată, precizăm că *Directiva TVA* prevede și posibilitatea statelor membre de a reglementa, în cadrul unui sistem opțional, ca dreptul de deducere al unei persoane impozabile a cărei TVA devine exigibilă numai în conformitate cu art.66 lit.b) să fie amânat până în momentul în care TVA pentru bunurile sau serviciile care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului său (primul paragraf al art.167a din *Directiva TVA*).

Însă, pentru aplicarea acestui sistem opțional, statele membre trebuie să stabilească un plafon (de maximum 500.000 euro sau echivalentul în monedă națională ori de până la 2.000.000 euro sau echivalentul în monedă națională numai după consultarea Comitetului TVA), prin raportare la cifra de afaceri anuală a persoanei impozabile care utilizează sistemul (al doilea paragraf al art. 167a din *Directiva TVA*).

Subliniem faptul că România a făcut deja uz de cele două posibilități oferite de *Directiva TVA*, implementând în legislația națională în domeniul TVA (art.282 alin.(3) din *Codul fiscal*, cu modificările și completările ulterioare) un sistem opțional de TVA la încasare, care constă atât în amânarea exigibilității TVA până la data încasării plății de la clienți, cât și în amânarea dreptului de deducere a TVA până la momentul plății taxei către furnizori/prestatori de către persoana care aplică acest sistem.

În cadrul acestui sistem (național) opțional, sunt eligibile pentru aplicare doar persoanele impozabile a căror cifră de afaceri în anul calendaristic precedent nu a depășit plafonul de 4.500.000 lei (art.282 alin. (3) lit. a) din *Codul fiscal*, cu modificările și completările ulterioare).

Potrivit *Expunerii de motive*, inițiativa legislativă are în vedere faptul că, în practică, în majoritatea cazurilor, statul nu își îndeplinește la termenul stabilit prin contract obligațiile de plată a bunurilor/serviciilor primite, astfel că măsura ar viza corectarea acestei situații prin colectarea și plata TVA către bugetul de stat la momentul la care statul își onorează obligația de plată către furnizor.

Așadar, s-ar înțelege că scopul avut în vedere de inițiativa legislativă este de amânare doar a exigibilității TVA până la data încasării plății pentru operațiunile realizate către clienți-instituții publice (deși din modalitatea de redactare a textului de lege se înțelege că măsura privind amânarea colectării taxei se aplică pentru toate operațiunile derulate de persoanele impozabile care emit și facturi în relația B2G), fără amânarea dreptului de deducere a TVA aferente achizițiilor până la momentul plății taxei.

Or, sistemul TVA la încasare, astfel cum a fost implementat în legislația națională, este un sistem integrat prin care se amână atât exigibilitatea TVA, cât și dreptul de deducere.

Din prezenta inițiativă legislativă nu rezultă că ar viza introducerea unui sistem TVA la încasare diferit pentru aceste persoane, respectiv un sistem în care să nu se amâne și deducerea taxei.

Prin urmare, adoptarea unui sistem opțional de TVA la încasare fără stabilirea unui plafon, potrivit propunerii formulate, nu ar respecta prevederile comunitare anterior menționate.

Totodată, precizăm că, deși *Directiva TVA* nu prevede în mod expres, sistemul TVA la încasare este văzut ca o măsură de sprijin a întreprinderilor mici și mijlocii, acesta constituind o derogare de la regulile normale de exigibilitate a TVA.

În acest sens, menționăm considerentul 4 din preambulul *Directivei 2010/45/UE a Consiliului din 13 iulie 2010 de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește normele privind facturarea*, în sensul introducerii art. 167a, potrivit căruia, pentru a sprijini întreprinderile mici și mijlocii care întâmpină dificultăți în a plăti TVA autorităților competente înainte de a fi încasat plățile de la clienți, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a permite aplicarea unui sistem de TVA la încasare, care permite furnizorului să plătească TVA autorității competente în momentul încasării plății pentru o livrare/prestare și care îi determină dreptul de deducere în momentul achitării livrărilor/prestărilor către furnizorii/prestatorii săi.

Astfel, în acest scop, ar trebui să li se permită statelor membre să introducă un sistem operațional de TVA la încasare care să nu aibă un efect negativ asupra fluxului de numerar legat de încasările din TVA.

Chiar dacă *Directiva TVA* nu prevede expres aplicarea sistemului TVA la încasare doar pentru întreprinderile mici și mijlocii, în urma analizării acestor prevederi din *Directiva TVA*, împreună cu considerentul

4 din preambulul *Directivei 2010/45/EU*, ar rezulta că, în fapt, măsura se adresează doar acestor persoane, sens în care a fost stabilit plafonul de până la 4.500.000 lei, bazat pe cifra de afaceri dintr-un an calendaristic.

2. Menționăm că, potrivit art. 41 alin. (1) din *Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, „Titlul actului normativ cuprinde denumirea generică a actului, în funcție de categoria sa juridică și de autoritatea emitentă, precum și obiectul reglementării exprimat sintetic”.

Astfel, semnalăm că titlul nu reflectă și evenimentele legislative ce vizează modificarea anumitor reglementări din *Codul fiscal*.

3. De asemenea, din analiza instrumentului de motivare se observă lipsa elementelor concrete care să motiveze în mod obiectiv justificarea soluțiilor legislative preconizate, cu atât mai mult cu cât acestea au un caracter preponderent tehnic. În *Expunerea de motive* a inițiativei legislative nu a fost prezentat niciun argument de natură să releve deficiența sau insuficiența actualului cadru normativ incident cu privire la materia de referință.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din *Legea nr.24/2000*, instrumentul de prezentare și motivare trebuie să includă cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, impactul socioeconomic, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

4. Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative conduce la un impact negativ asupra bugetului general consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organisme financiare internaționale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative**

Cu stimă,

Ion-Marcel CIOLACU
PRIME MINISTRU

Domnului senator Nicolae-Ionel CIUCĂ
Președintele Senatului